

Tabela* – Otwarty dialog na rzecz mediacji

L.p.	Nazwa podmiotu	Propozycja rozwiązania	Uzasadnienie	Osoba do kontaktu	e-mail	Załącznik (tak/nie)
A. UWAGI OGÓLNE W KWESTII EWENTUALNEGO WPROWADZENIA TZW. MEDIACJI OBLIGATORYJNEJ						
1.	<p>prof. UAM dr hab. Joanna Mucha, kierownik Centrum Wsparcia Mediacji przy Wydziale Prawa i Administracji, Zakład Postępowania Cywilnego WPIA Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL</p>	<p>Rozważenie podjęcia dyskusji nad wprowadzeniem tzw. mediacji obligatoryjnej</p> <p>W ewentualnych rozważaniach w kwestii wprowadzenia <u>tzw. kategorycznej mediacji obligatoryjnej</u> winny być uwzględnione następujące elementy:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obowiązek (jedyne) przystąpienia do mediacji poprzez wzięcie udziału w spotkaniu informacyjnym / wstępnym z mediatorem („przymus” do podjęcia próby mediacji) w celu zapoznania się z istotą i konsekwencjami mediacji z możliwością podjęcia dalszej decyzji co do kontynuowania mediacji albo w pierwszej sesji 	<p>Uzasadnienie ewentualnego wprowadzenia mediacji obligatoryjnej (jako warunku dopuszczalności wytoczenia powództwa, mediacji „przedsądowej”, prejurysdykcyjnej albo obowiązkowego kierowania przez sąd do mediacji, ewentualnie na spotkanie informacyjne z mediatorem) wynika przede wszystkim z dwóch potwierdzonych doświadczeniem innych państw europejskich faktów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. wprowadzenie mediacji obligatoryjnej faktycznie przekłada się na wzrost wykorzystywania tej metody oraz na wskaźniki zawierania ugód (choćby przykład Włoch czy Litwy); zatem powoduje bezpośredni skutek w postaci odciążenia sądów; 2. zarówno kierowanie przez sąd do mediacji czy też wymaganie przeprowadzenia 	<p>Joanna Mucha, Jakub Świtluk</p>	<p>mucha@amu.edu.pl</p> <p>mediator@switluk.pl</p>	

		<p>mediacyjnej z analogicznymi skutkami (zgodnie z generalnie przyjmowanym stanowiskiem, jeśli strona może zdecydować o nieprzystąpieniu lub odstąpieniu od mediacji po początkowym etapie, zasada jej dobrowolności jest wciąż zachowana, stąd zachowane jest także jej prawo do sądu)</p> <ul style="list-style-type: none">- zapewnienie stronom prawa do niewyrażenia zgody na mediację i do rezygnacji z mediacji w każdym czasie (model <i>opt – out</i>),- brak przymusu do zawarcia ugody,- nie uniemożliwienie stronom - w razie braku zawarcia ugody przed mediatorem - następczego skierowania sprawy do postępowania sądowego albo do jego kontynuacji w przypadku mediacji sądowej,- przeniesienie przynajmniej części kosztów takiej	<p>mediacji przed wytoczeniem powództwa pełni funkcję edukacyjną w społeczeństwie co do tej formy rozwiązywania sporów w znacznie większym stopniu aniżeli propagowanie mediacji za pomocą innych działań, co prowadzi z czasem do sytuacji, w której strony wybierają mediację na podstawie własnej woli także w tych sprawach, w których nie jest ona obligatoryjna (przykład Włoch).</p> <p>Nadto warto wziąć pod uwagę, że:</p> <p>1. W kwestii dopuszczalności mediacji tzw. obligatoryjnej wypowiedano się pozytywnie w literaturze (również polskiej), jest ona dopuszczona także w aktach prawnych na poziomie Rady Europy (punkt 17 Memorandum wyjaśniającego do Rekomendacji nr R (98) 1 Komitetu Ministrów Rady Europy dla państw członkowskich na temat mediacji rodzinnej, gdzie wyraźne jest wskazane, że z zasadą dobrowolności nie jest sprzeczne wprowadzanie obowiązkowego spotkania</p>			
--	--	---	--	--	--	--

		<p>mediacji (spotkania wstępne) na Skarb Państwa,</p> <ul style="list-style-type: none"> - ograniczenie takiej mediacji do pewnych kategorii spraw, przynajmniej na początku (jak sprawy gospodarcze, rodzinne, pracownicze, działowe). <p>W przypadku rozważania wariantu polegającego na wprowadzeniu obligatoryjnej mediacji przedsądowej nadto:</p> <ul style="list-style-type: none"> - konieczność załączenia do pozwu protokołu z mediacji o podjętej próbie jej przeprowadzenia podpisanego przez mediatora, - w przypadku niezłożenia protokołu należy oprzeć się na konstrukcji czasowej niedopuszczalności drogi sądowej, jednak ze skutkiem skierowania przez sąd do mediacji zamiast odrzucenia pozwu, a nie na przepisach o brakach formalnych pozwu (po wezwaniu strony 	<p>stron z mediatorem w celu ustalenia potrzeby i korzyści płynących z mediacji. Jeszcze wyraźniej stanowisko dopuszczające taką mediację uwidacznia się w treści Dyrektywy PE i R 2008/52/WE z dnia 25 maja 2008 roku w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych. Już w punkcie 14 Preambuły zawarte jest stanowisko, powtórzone następnie w art. 5 ust. 2, w myśl którego dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla ustawodawstwa krajowego, które nakłada obowiązek mediacji lub uzależnia ją od zachęt lub sankcji, pod warunkiem, że ustawodawstwo to nie utrudnia stronom realizacji ich prawa dostępu do wymiaru sprawiedliwości. Powyższe założenie doznaje wzmocnienia w zaprezentowanej w art. 3 a) definicji mediacji, dopuszczającej nakazanie przeprowadzenia jej przez prawo państwa członkowskiego, co pozostaje w związku z treścią punktu 12 Preambuły, zawierającego</p>		
--	--	---	---	--	--

		<p>powodowej do złożenia dokumentu); ewentualnie można rozważyć pominięcie kierowania do mediacji w przypadku przedstawienia przez powoda racjonalnego i uzasadnionego wyjaśnienia w zakresie braku podjęcia próby mediacyjnej przed wytoczeniem powództwa, choć wówczas należy liczyć się z możliwymi konsekwencjami wprowadzenia takiego elementu ocenego dla sądu.</p>	<p>taką samą możliwość („Postępowanie takie może zostać zainicjowane przez strony albo może je zaproponować lub zarządzić sąd lub nakazać prawo państwa członkowskiego”).</p> <p>2. Dopuszczalność obligatoryjnych postępowań prejurysdykcyjnych zmierzających do polubownego zakończenia sporu, w tym obligatoryjną mediację poparł także Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (zob. zwłaszcza wyroki w sprawie Allasini i w sprawie Menini).</p> <p>3. Mimo krytycznego w tym zakresie, niedawno wydanego orzeczenia nr 11/2024 bułgarskiego sądu konstytucyjnego (do którego zresztą zostało zgłoszone zdanie odrębne sędzi Sonii Yankulovej, zaś – co warto dodać – w zasadzie wszystkie instytucje w opiniach zebranych w toku postępowania potwierdziły, że zaskarżone przepisy są zgodne z bułgarską ustawą zasadniczą i nie naruszają dostępu do skutecznego wymiaru sprawiedliwości) rozwiązanie takie nie jest traktowane jako</p>			
--	--	---	--	--	--	--

			<p>naruszającą zasadę dobrowolności mediacji i prawa stron do sądu, a pojawiające się niekiedy głosy w piśmiennictwie czy argumenty praktyków są raczej rezultatem niedostatecznego poznania tego zagadnienia. Na marginesie należy zaznaczyć, że wnioski o niekonstytucyjności mediacji obligatoryjnej zawarte w przywołanym bułgarskim orzeczeniu nie zawierają zasadniczo zanegowania mediacji obligatoryjnej, lecz jedynie sąd konstytucyjny zdaje się wskazywać, że winna ona być przeprowadzona przed wszczęciem postępowania sądowego.</p> <p>4. Jedynym czynnikiem warunkującym dopuszczenie mediacji obligatoryjnej we wskazanym rozumieniu jest brak negatywnego oddziaływania na realizację prawa stron do dostępu do wymiaru sprawiedliwości, co widoczne jest na tle Dyrektywy i rozwinięte w przytoczonych wyrokach Trybunału Sprawiedliwości UE, gdzie sformułowano</p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>następujące warunki determinujące dopuszczalność mediacji obligatoryjnych w aspekcie zachowania prawa strony do sądu: rezultat mediacji nie jest wiążący (w tym znaczeniu, że strony nie mają obowiązku zawrzeć wiążącego je porozumienia – nie mogą być do tego przymuszone), mediacja nie powoduje nadmiernych opóźnień, okresy przedawnienia są odpowiednio przedłużone, mediacje nie wiążą się ze znacznym kosztem lub z dodatkowym kosztem dla stron (zob. szerzej J. Mucha, <i>Kilka uwag na tle koncepcji wprowadzenia mediacji obligatoryjnych w sprawach wynikających z indywidualnych stosunków pracy na podstawie projektu ustawy z dnia 14 grudnia 2020 roku</i>, Dyskurs Prawniczy i Administracyjny 2021, nr 1, s. 51 – 53 oraz przytoczona tam literatura; K. Antolak – Szymanski, <i>Zasada dobrowolności a dopuszczalność mediacji obligatoryjnych – analiza de lege lata i de lege ferenda</i>, [w:] Antolak-Szymanski K.</p>			
--	--	--	--	--	--	--

			<p>(red.), Mediacje obligatoryjne, Warszawa 2017; J. Mucha, <i>Fakty i mity na temat mediacji obligatoryjnej</i> – wystąpienie na konferencji „Przestrzeń dla mediacji w Polsce”, Ministerstwo Sprawiedliwosci, 17.11.2022, https://www.youtube.com/watch?v=VlvhuR9gi4g).</p> <p>5. W konsekwencji wiele państw europejskich wdrożyło i wdraża mediację obligatoryjną w różnych formach: obligatoryjne dla stron rozpoczęcie mediacji mieści się w standardach europejskich (i stosowane jest od kilkunastu lat we Włoszech i kilku w Grecji, a także od niedawna na Litwie, choć w tym ostatnim przypadku w odniesieniu do spraw rodzinnych).</p> <p>6. Warto dodać, że już w 2016 roku w przedstawionym Parlamentowi Europejskiemu dokumencie „Osiągnięcie zrównoważonej relacji między mediacją a postępowaniem sądowym” autorstwa profesorów Giuseppe De Palo i Leonardo d`Urso (L. d`Urso, <i>Achieving a Balanced Relationship between</i></p>		
--	--	--	--	--	--

			<p><i>Mediation and Judicial Proceedings in the European Union</i>) wskazywano na mediację obowiązkową jako remedium na niski poziom wdrożenia celu dyrektywy opisanego w art. 1, tj. "zapewnienie wyważonej relacji" między mediacją a postępowaniem sądowym. Zaś według badań przeprowadzonych przez instytucje UE i niedawnego badania <i>ex post</i> na Litwie wskazany cel Dyrektywy został osiągnięty tylko w tych krajach, które wprowadziły obowiązkową mediację.</p> <p>Konkludując: wydaje się, że pierwszym krokiem we wskazanym kierunku jest zawarty w projekcie UA8 przepis art. 183⁸ § 4¹ pkt 3 k.p.c – może warto poddać dyskusji rozwijanie rozwiązania w nim zawartego.</p>			
B. PROPOZYCJE ZMIAN BRZMIENIA OBOWIĄZUJĄCYCH PRZEPISÓW KPC						
1.	Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL	Art. 183[2]. § 1. Mediatorem może być osoba fizyczna mająca pełną zdolność do czynności prawnych, korzystająca w pełni z praw publicznych. § 2.	§ 3 – prace nad KRM, a więc doskonalenie państwowego wykazu sprawdzonych i rekomendowanych mediatorów, czynią jeszcze bardziej niepotrzebnym	Jakub Świtluk	mediator@s witluk.pl	

		<p>Mediatorem nie może być sędzia. Nie dotyczy to sędziów w stanie spoczynku.</p> <p>§ 3. Organizacje pozarządowe w zakresie swoich zadań statutowych oraz uczelnie mogą prowadzić listy mediatorów oraz tworzyć ośrodki mediacyjne. Wpis na listę wymaga wyrażonej na piśmie zgody mediatora. Informację o listach mediatorów oraz ośrodkach mediacyjnych przekazuje się prezesowi sądu okręgowego.</p> <p>§ 3 [1]. Ilekroć w dalszych przepisach niniejszego kodeksu jest mowa o mediatorze, należy przez to rozumieć także stałego mediatora, chyba że przepisy niniejszego kodeksu stanowią inaczej. § 4. Stały mediator może odmówić prowadzenia mediacji tylko z ważnych powodów, o których jest obowiązany niezwłocznie powiadomić strony, a jeżeli strony do mediacji skierował sąd – również sąd.</p>	<p>utrzymywanie obowiązku przez prezesów SO list, na których zawartość nie mają żadnego wpływu (samo uprawnienie do tworzenia ośrodków, jako część prawa obywateli do zrzeszania się i/lub działalności gospodarczej - nie wymaga regulacji).</p>			
2.	prof. UAM dr hab. Joanna	Art. 183[4]. § 1.	§ 4 – wyjaśni wątpliwości co	Joanna Mucha,	mucha@am	

	<p>Mucha, kierownik Centrum Wsparcia Mediacji przy Wydziale Prawa i Administracji, Zakład Postępowania Cywilnego WPiA Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL</p>	<p>Postępowanie mediacyjne nie jest jawne. § 2. Mediator, strony i inne osoby biorące udział w postępowaniu mediacyjnym są obowiązane zachować w tajemnicy fakty, o których dowiedziały się w związku z prowadzeniem mediacji. Strony mogą zwolnić mediatora i inne osoby biorące udział w postępowaniu mediacyjnym z tego obowiązku. § 3. Bezskuteczne jest powoływanie się w toku postępowania przed sądem lub sądem polubownym na propozycje ugodowe, propozycje wzajemnych ustępstw lub inne oświadczenia składane w postępowaniu mediacyjnym. § 4. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się odpowiednio do spotkań informacyjnych, wniosku o przeprowadzenie mediacji i innych prób jej wszczęcia.</p>	<p>do objęcia poufnością prób wszczęcia mediacji.</p>	<p>Jakub Świtluk</p>	<p>u.edu.pl mediator@s witluk.pl</p>	
3.	<p>prof. UAM dr hab. Joanna Mucha, kierownik Centrum Wsparcia Mediacji przy Wydziale Prawa i Administracji, Zakład Postępowania Cywilnego WPiA Uniwersytet im. Adama</p>	<p>Art. 183[5]. § 1. Mediator ma prawo do wynagrodzenia i zwrotu wydatków związanych z przeprowadzeniem mediacji; chyba że wyraził zgodę na prowadzenie mediacji bez wynagrodzenia.</p>	<p>§ 1 – konsekwentnie z art. 98[1] § 1 i § 4 wyjaśnienie swobody umów w zakresie należności mediatora; - zgoda na „pro bono” nie jest konieczna, skoro wynagrodzenie jest prawem, nie obowiązkiem, a sugeruje,</p>	<p>Joanna Mucha, Jakub Świtluk</p>	<p>mucha@am u.edu.pl mediator@s witluk.pl</p>	

	<p>Mickiewicza w Poznaniu oraz Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL</p>	<p>Wynagrodzenie i zwrot wydatków obciążają strony. Ich wysokość określa umowa pomiędzy mediatorem i stronami, a w razie jej braku – przepisy wydane na podstawie art. 98[1] § 4. § 2. Należności, o których mowa w § 1, mediator pobiera bezpośrednio od stron, z wyjątkiem części przypadającej na stronę zwolnioną z kosztów sądowych. Należności, o których mowa w § 1, w części niewypłaconej przez strony, na wniosek mediatora ustala i przyznaje mediatorowi sąd. We wniosku mediator wskazuje wysokość niewypłaconych należności i zamieszcza oświadczenie o ich niewypłaceniu. § 4. Przed przystąpieniem do postępowania mediacyjnego mediator poucza strony o kosztach postępowania mediacyjnego i sposobie pobrania należności mediatora. § 5. Wynagrodzenie mediatora stałego za prowadzenie spotkania informacyjnego o którym</p>	<p>jakby mediator nie musiał zarabiać;</p> <p>§ 2 – usunięcie wątpliwości co do sposobu rozliczeń ze stronami zwolnionymi z kosztów sądowych po nowelizacji z 2023 r.</p> <p>§ 5 – dodanie delegacji dla określenia wynagrodzenia za spotkania informacyjne, płatnego przez sąd</p>		
--	---	--	---	--	--

		mowa w art. 183[8] przyznaje i wypłaca sąd, a jego wysokość określi Minister Sprawiedliwości w drodze rozporządzenia.				
4.	<p>prof. UAM dr hab. Joanna Mucha, kierownik Centrum Wsparcia Mediacji przy Wydziale Prawa i Administracji, Zakład Postępowania Cywilnego WPiA Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL</p>	<p>Art. 183[8]. § 1. Sąd może skierować strony do mediacji na każdym etapie postępowania. § 2. Mediacji nie prowadzi się, jeżeli strona w terminie tygodnia od dnia ogłoszenia lub doręczenia jej postanowienia kierującego strony do mediacji oświadczyła, że nie wyraziła zgody na mediację. § 3. Przepisu § 1 nie stosuje się w sprawach rozpoznawanych w postępowaniach upominawczym oraz nakazowym, chyba że doszło do skutecznego wniesienia zarzutów. § 4. Przewodniczący Sąd może wezwać strony do</p>	<p>Objęcie standardową mediacją / spotkaniami informacyjnymi kategorii spraw z projektu UA8, spraw podziałowych oraz zastąpienie prostszym, istniejącym i spójnym rozwiązaniem projektowanego rodzinnego spotkania informacyjnego.</p> <p>W perspektywie dwóch-trzech lat od takiej regulacji kierowania do mediacji / wzywania na spotkanie, przepis powinien zyskać bardziej kategoryczną formę tj. mediacji jako warunku nadania biegu sprawie (jak we Włoszech).</p> <p>Można rozważyć podział art. na dwa – kierowanie i spotkania informacyjne, bo to drugie zdominowało obecną jednostkę.</p> <p>Prowadzenie spotkań informacyjnych zasadniczo przez mediatora stałego (jak jest w praktyce i jak właściwsze merytorycznie),</p>	<p>Joanna Mucha, Jakub Świtluk</p>	<p>mucha@amu.edu.pl mediator@switluk.pl</p>	

	<p>udziału w spotkaniu informacyjnym dotyczącym polubownych metod rozwiązywania sporów, w szczególności mediacji. Spotkanie informacyjne może prowadzić stały mediator, a także sędzia, referendarz sądowy, urzędnik sądowy; lub asystent sędziego lub stały mediator.</p> <p>§ 4 [1]. Sąd kieruje strony do mediacji albo wzywa strony do udziału w spotkaniu informacyjnym, o którym mowa w § 4, jeżeli w sprawach:</p> <p>1) gospodarczych, z wyjątkiem spraw, o których mowa w art. 458[2] § 1 pkt 11 i 12,</p> <p>2) innych niż sprawy gospodarcze, w których stroną jest przedsiębiorca,</p>	<p>przy tym wreszcie płatne (i ze zwrotem kosztu lokalu, jeśli poza sądem) – wymiar sprawiedliwości w nadmiernym stopniu wykorzystuje dotąd społeczną pracę mediatorów.</p> <p>Sankcja kosztowa za niestawiennictwo na spotkaniu przestaje być uznaniowa.</p> <p>Jednocześnie zmianie powinny ulec przepisy r.u.s.p. – spotkanie informacyjne powinno dotyczyć tylko jednej sprawy, ewentualnie spraw między tymi samymi stronami; obecne objęcie wielu spraw różnych stron zmienia je w prezentację mediacji, pozbawia indywidualności, szansy omówienia danej sytuacji i poufności.</p>			
--	---	---	--	--	--

	<p>3) z zakresu prawa pracy, 4) o rozwód lub separację, w których strony mają małoletnie dzieci – pozew nie zawiera informacji albo wyjaśnień, o których mowa w art. 187 § 1 pkt 3. § 4[2]. W uzasadnionych przypadkach, jeżeli strony wyrażą na to zgodę, w szczególności w sprawach określonych w § 4[1] punkt 4, spotkanie informacyjne może być zorganizowane odrębnie z każdą ze stron lub przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających jego przeprowadzenie na odległość.</p> <p>§ 5. Przed pierwszym posiedzeniem wyznaczonym na rozprawę przewodniczący dokonuje oceny, czy skierować strony do mediacji. W tym celu</p>				
--	--	--	--	--	--

	<p>przewodniczący, jeżeli zachodzi potrzeba wysłuchania stron, może wezwać je do osobistego stawiennictwa na posiedzeniu niejawnym.</p> <p>§ 6. Jeżeli strona bez uzasadnienia nie stawia się na spotkanie informacyjne lub posiedzenie niejawne, sąd może obciążyć ją kosztami nakazanego stawiennictwa poniesionymi przez stronę przeciwną.</p> <p>Dodanie do przepisów ogólnych o postępowaniu nieprocesowym przepisu albo odpowiednio do przepisów art. 567, 618, 680 k.p.c. dodatkowej jednostki redakcyjnej o analogicznej treści w odniesieniu do wniosku o wszczęcie postępowań działowych (o podział majątku wspólnego,</p>				
--	--	--	--	--	--

		spadku, zniesienie współwłasności).				
5.	<p>prof. UAM dr hab. Joanna Mucha, kierownik Centrum Wsparcia Mediacji przy Wydziale Prawa i Administracji, Zakład Postępowania Cywilnego WPiA Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL</p>	<p>Art. 183[9] . § 1. Jeżeli strony nie dokonały wyboru osoby mediatora, sąd, kierując strony do mediacji, wyznacza mediatora mającego odpowiednią wiedzę i umiejętności w zakresie prowadzenia mediacji w sprawach danego rodzaju, biorąc pod uwagę w pierwszej kolejności stałych mediatorów stałego o odpowiedniej specjalizacji.</p> <p>§ 2. Mediator ma prawo do zapoznania się z aktami sprawy, chyba że strona w terminie tygodnia od dnia ogłoszenia lub doręczenia postanowienia kierującego strony do mediacji nie wyrazi zgody na zapoznanie się mediatora z aktami.</p> <p>§ 3. Po skierowaniu stron do mediacji, przewodniczący niezwłocznie przekazuje mediatorowi dane kontaktowe stron oraz ich pełnomocników, w szczególności numery telefonów i adresy poczty elektronicznej, o ile je</p>	<p>Wraz z utworzeniem rejestru o charakterze centralnym (KRM w postaci, jaka została opracowana dotąd nie powinien funkcjonować) i uzależnieniu specjalizacji od faktycznych kwalifikacji, sposób wyznaczenia mediatora przez sąd powinien zostać skonkretyzowany (strony nadal będą miały dowolność).</p> <p>Informacja dla mediatora zostaje poszerzona o minimum przydatnych informacji.</p>	<p>Joanna Mucha, Jakub Świtluk</p>	<p>mucha@amu.edu.pl</p> <p>mediator@switluk.pl</p>	

		posiadają, a także informacje o rodzaju i wartości przedmiotu sporu oraz wyznaczonym terminie rozprawy.				
6.	prof. UAM dr hab. Joanna Mucha, kierownik Centrum Wsparcia Mediacji przy Wydziale Prawa i Administracji, Zakład Postępowania Cywilnego WPiA Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL	Art. 183[10] . § 1. Kierując stroną do mediacji, sąd wyznacza czas jej trwania na okres do trzech miesięcy. Na zgodny wniosek stron lub z innych ważnych powodów termin na przeprowadzenie mediacji może zostać przedłużony, jeżeli będzie to sprzyjać ugodowemu załatwieniu sprawy. Czasu trwania mediacji nie wlicza się do czasu trwania postępowania sądowego. § 2. Przewodniczący wyznacza rozprawę równocześnie ze skierowaniem do mediacji po upływie terminu, o którym mowa w § 1, a przed jego upływem, jeżeli choć jedna ze stron oświadczy, że nie wyraża zgody na mediację.	Wyznaczenie terminu rozprawy i powiadomienie o nim stron powinno następować równocześnie ze skierowaniem do mediacji, aby strony nie obawiały się przedłużenia procesu przez mediację niezakończoną ugodą – w ten sposób usuwamy najczęściej wyrażany powód braku zgody na mediację, odbywa się ona w czasie, kiedy i tak sprawa czeka (zwykle kilka miesięcy) na termin, strony nic nie tracą, nie ma komplikacji nawet jeśli mediator jej nie podejmie. Dodatkowo w r.u.s.p. powinno się nałożyć na sąd obowiązek podania stronom danych kontaktowych do mediatora z zaleceniem podjęcia kontaktu w razie wątpliwości co do mediacji, a także obowiązek informowania mediatora jeśli strony, po przesłaniu mu danych, wyraziły brak zgody.	Joanna Mucha, Jakub Świtluk	mucha@amu.edu.pl mediator@switluk.pl	
7.	prof. UAM dr hab. Joanna Mucha,	Art. 183[12] . § 1. Z przebiegu mediacji	Skonkretyzowanie, że mediator nie musi podawać	Joanna Mucha, Jakub Świtluk	mucha@amu.edu.pl	

	<p>kierownik Centrum Wsparcia Mediacji przy Wydziale Prawa i Administracji, Zakład Postępowania Cywilnego WPiA Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL</p>	<p>sporządza się protokół, w którym oznacza się miejsce lub sposób i czas przeprowadzenia mediacji, a także imię, nazwisko (nazwę) i adresy stron, imię i nazwisko oraz adres korespondencyjny mediatora, a ponadto wynik mediacji. Protokół podpisuje mediator. § 2. Jeżeli strony zawarły ugodę przed mediatorem, ugodę zamieszcza się w protokole albo załącza się do niego. Strony podpisują ugodę. Niemożność podpisania ugody mediator stwierdza w protokole. § 2[1] . Przez podpisanie ugody strony wyrażają zgodę na wystąpienie do sądu z wnioskiem o jej zatwierdzenie, o czym mediator informuje strony. § 3. Mediator doręcza stronom odpis protokołu. § 4. Jeśli do mediacji nie doszło z uwagi na brak zgody strony wyrażony wobec mediatora lub niemożliwość kontaktu ze stroną, mediator niezwłocznie informuje o tym sąd.</p>	<p>adresu zamieszkania. Ustalenie, że w razie nieprzeprowadzenia mediacji składa się informację, nie protokół (obecne różnice w praktyce mogą m.in. myląco wpływać na statystyki).</p>		<p>mediator@s witluk.pl</p>	
8.	prof. UAM dr hab. Joanna	Art. 183[13]. § 1. W	§2 – obecnie sugeruje	Joanna Mucha,	mucha@am	

	<p>Mucha, kierownik Centrum Wsparcia Mediacji przy Wydziale Prawa i Administracji, Zakład Postępowania Cywilnego WPiA Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL</p>	<p>przypadku gdy strona, po zawarciu ugody, w ramach mediacji prowadzonej na podstawie umowy o mediację, wystąpi do sądu z wnioskiem o zatwierdzenie ugody mediator składa protokół w sądzie, który byłby właściwy do rozpoznania sprawy według właściwości ogólnej lub wyłącznej. § 2. W razie skierowania przez sąd sprawy do mediacji mediator składa protokół w sądzie rozpoznającym sprawę, z oznaczeniem, czy sąd rozpoznający sprawę jest sądem wskazanym przez strony w trybie określonym w art. 183[14] § 2[1] . Strony mogą objąć ugodą również roszczenia objęte różnymi postępowaniami lub nieobjęte pozwem. W takim wypadku w protokole zaznacza się, czy sąd został wskazany w trybie określonym w art. 183[14] § 2[1].</p>	<p>zaznaczanie nawet, gdy nie ma takiej potrzeby, sąd konkretyzujące przeniesienie do §2[1].</p>	<p>Jakub Świtluk</p>	<p>u.edu.pl mediator@s witluk.pl</p>	
9.	<p>prof. UAM dr hab. Joanna Mucha, kierownik Centrum Wsparcia Mediacji przy Wydziale Prawa</p>	<p>Art. 183[14]. § 1. Jeżeli zawarto ugodę przed mediatorem, sąd, o którym mowa w art. 183[13], na</p>	<p>Przeniesienie i poszerzenie obowiązku informowania mediatora z §172 r.u.s.p. (gdzie on faktycznie nie</p>	<p>Joanna Mucha, Jakub Świtluk</p>	<p>mucha@am u.edu.pl mediator@s</p>	

	<p>i Administracji, Zakład Postępowania Cywilnego WPiA Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL</p>	<p>wniosek strony niezwłocznie przeprowadza postępowanie co do zatwierdzenia ugody zawartej przed mediatorem, o którego wyniku informuje także mediator. § 2. Jeżeli ugoda podlega wykonaniu w drodze egzekucji, sąd zatwierdza ją przez nadanie jej klauzuli wykonalności; w przeciwnym przypadku sąd zatwierdza ugodę postanowieniem. § 2[1]. Jeżeli ugoda dotyczy roszczeń objętych różnymi postępowaniami sądowymi lub nieobjętych pozwem, strony wymieniają w ugodzie te postępowania lub roszczenia oraz wskazują sąd, który podejmie czynności przewidziane w § 1 i 2, chyba że prowadziłoby to do naruszenia przepisów o właściwości rzeczowej, mogącego skutkować nieważnością postępowania, lub właściwości wyłącznej. Odpis postanowienia o zatwierdzeniu ugody lub nadaniu ugodzie klauzuli wykonalności sąd doręcza pozostałym sądom wymienionym w ugodzie. Odpis postanowienia o</p>	<p>działa).</p> <p>Uogólnienie regulacji ugody „poszerzonej”.</p>		<p>witluk.pl</p>	
--	---	---	---	--	------------------	--

		<p>zatwierdzeniu ugody lub nadaniu ugodzie klauzuli wykonalności stanowi podstawę do umorzenia postępowania w zakresie, w jakim dotyczy ono roszczeń objętych ugodą.</p> <p>§ 3. Sąd odmawia nadania klauzuli wykonalności albo zatwierdzenia ugody zawartej przed mediatorem, w całości lub części, jeżeli uгода jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa, a także gdy jest niezrozumiała lub zawiera sprzeczności.</p>				
10.	<p>prof. UAM dr hab. Joanna Mucha, kierownik Centrum Wsparcia Mediacji przy Wydziale Prawa i Administracji, Zakład Postępowania Cywilnego WPiA Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL</p>	<p>Art. 183[15]. § 1. Uгода zawarta przed mediatorem, po jej zatwierdzeniu przez sąd, ma moc prawną ugody zawartej przed sądem. Uгода zawarta przed mediatorem, którą zatwierdzono przez nadanie jej klauzuli wykonalności, jest tytułem wykonawczym.</p> <p>§ 2. Przepis § 1 nie uchybia przepisom o szczególnej formie czynności prawnej</p>	<p>Warto wrócić do rozważań nad potrzebą utrzymywania w kodeksie § 2: uгода zastępowałyby formę aktu notarialnego; obecne wyłączenie i tak jest „obchodzone” przez zawieranie ugód sądowych na podstawie projektu z mediacji, a przecież wystarczy, aby sąd objął badaniem legalności także np. warunki dyspozycji nieruchomością (w razie potrzeby wzywając strony do dosłania dokumentów, oświadczeń itp.), aby uniknąć tej ekwilibrystyki (zob. też J. Mucha, „Uгода mediacyjna a</p>	<p>Joanna Mucha, Jakub Świtluk</p>	<p>mucha@amu.edu.pl mediator@switluk.pl</p>	

			forma szczególna czynności prawnych” ADR. Arbitraż i mediacja 2020, Nr 4, s. 49 – 57).			
11.	<p>prof. UAM dr hab. Joanna Mucha, kierownik Centrum Wsparcia Mediacji przy Wydziale Prawa i Administracji, Zakład Postępowania Cywilnego WPiA Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL</p>	<p>Art. 187 §1 p.3 § 1. Pozew powinien czynić zadość warunkom pisma procesowego, a nadto zawierać (...): 3) informację, czy strony podjęły próbę mediacji lub innego pozasądowego sposobu rozwiązania sporu, o jakim mowa w art. 3 ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz.U. 2016 poz. 1823) lub w art. 591 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2019 poz. 2019), a w przypadku gdy takich prób nie podjęto, wyjaśnienie przyczyn ich niepodjęcia.</p>	<p>Potrzeba wzmocnienia zakresu korzystania przez strony z przedsądowej próby rozwiązania sporu poprzez przeformułowanie przepisu art. 187 § 1 pkt 3 k.p.c. oraz wprowadzenie skutku skierowania przez sąd na mediację albo na spotkanie informacyjne w przypadku braku podjęcia takiej próby (na wzór regulacji przyjętej w projekcie UA8 – uzasadnienie poniższe zgłoszone do wskazanego projektu)</p> <p>Skonkretyzowanie rozumienia polubownej próby przedsądowej: mediacja, koncyliacja, arbitraż konsumencki, więc tylko interwencja osoby trzeciej z różnym zakresem decyzyjności; wezwanie do zapłaty lub jeden telefon (jako „negocjacja”) nie będą już wystarczać.</p> <p>Norma włączona wcześniej do</p>	<p>Joanna Mucha, Jakub Świtluk</p>	<p>mucha@amu.edu.pl mediator@switluk.pl</p>	

art. 187 § 1 pkt 3 k.p.c. miała zachęcić do przedsądowego zastosowania form pracy ze sporem opartych na wsparciu bezstronnej osoby trzeciej, zatem mediacji, koncyliacji (niewiążące wskazanie rozwiązania) lub ewentualnie arbitrażu (wiążące rozstrzygnięcie na życzenie stron i przez osoby przez nie wybrane) – tylko wówczas przepis kreuje sytuację inną niż wskazane wyżej zachowania stron w konflikcie. Praktyka bowiem bardzo szybko to ustawodawcze oczekiwanie wobec stron zdewaluowała sprowadzając „próbę pozasądowego rozwiązania” do wysłania wezwania do zapłaty, podjęcia negocjacji, zaś powód jej niepodjęcia do np. zbyt dużych rozbieżności.

Aby uzyskać efekt oczekiwany i wymagać informacji o nim w pozwie, co jest warunkiem efektywności przepisu, należy sprecyzować „próbę rozwiązania sporu” przez przywołanie jej ustawowego rozumienia.

			Warto byłoby rozważyć, zwłaszcza w przypadkach przewidujących prejurysdykcyjną mediację lub inny pozasądowy sposób rozwiązania sporu, zobowiązanie strony do złożenia przez stronę powodową do pozwu protokołu z mediacji albo innego sposobu rozwiązania sporu jako potwierdzenie podjęcia próby.			
--	--	--	--	--	--	--

B. ZMIANY P.U.S.P W ZAKRESIE MEDIATORÓW STAŁYCH (OGÓLNICIE)

1.	Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL	KRM (albo analogiczny centralny rejestr) powinien zastąpić / zintegrować: - listy stałych SO - wykazy osób i instytucji w karnych - listę min. wł. ds. pracy – w sporach zbiorowych - ewentualnie – o ile powrót do planów ordynacji podatkowej sprzed 6 lat – także w spr. podatkowych (miast nowej listy MF)	„one stop shop” z mediatorami różnych specjalności (odrębne, prowadzone przez różne resorty – to prymat ułatwienia dla urzędników, nie obywateli, ponadto osoby powtarzałyby się w kilku miejscach – jeden rejestr to oszczędność i ułatwienie).	Jakub Świtluk	mediator@s witluk.pl	
2.	Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL	Jedna kategoria „stały mediator” – z odpowiednimi specjalizacjami	Zamiast dwóch jak w UD494	Jakub Świtluk	mediator@s witluk.pl	
3.	Jakub Świtluk,	Wpis do KRM (centralnego rejestru) z pierwszą	Postulat konkretnych wymagań był podnoszony	Jakub Świtluk	mediator@s witluk.pl	

	mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL	specjalizacją wyłącznie na konkretnych podstawach: -przygotowanie teoretyczne: szkolenia lub studia w określonych wymiarze (np. jak w Standardach Szkolenia Mediatorów uchwalonych przez Społeczną Radę ds. ADR przy MS), zamiennie walidacja ZSK; - praktyka / staż tj. obowiązek wykazania przeprowadzenia kilku (5-10) mediacji samodzielnie lub w ko-mediacji (optymalnie u boku doświadczonego mediatora).	przez środowisko mediatorów w konsultacjach w 2015 roku, jego nieuwzględnienie spowodowało obecną sytuację (listy SO nieużyteczne, bo pełne osób bez faktycznych kwalifikacji), którą ma naprawiać KRM. Postulat był powtórzony w „Apelu z 9 lutego 2021” https://tiny.pl/dnw5k i poparty w wynikach badań KUL z lata 2021, niestety projekt UD494 go nie uwzględnił, więc stary stan rzeczy byłby utrwalony i zwielokrotniony. Nie można do czegoś takiego dopuścić w nowych pracach. Autorytet sądownictwa / państwa nie może rekomendować osób niedouczonej, bez minimum praktycznego doświadczenia, czy pozwalać na wykorzystywanie rejestru jako formy reklamy.			
4.	Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL	Wpis do KRM (centralnego rejestru) kolejnych specjalizacji tylko na podstawie kolejnych szkoleń (wg ww. Standardów), ewentualnie kolejnej walidacji ZSK, wyjątkowo na podstawie wykazanej praktyki (np. 5-10 mediacji danego rodzaju).	Jeśli KRM na zapewnić zaufanie do mediacji, bezpieczeństwo Stron i być funkcjonalny, specjalizacje mediatorów nie mogą być oparte na pustych deklaracjach, kryterium ich wpisywania musi również być oparte na konkretach.	Jakub Świtluk	mediator@s witluk.pl	

5.	Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL	Obowiązek doskonalenia wykazania szkoleń lub superwizji co 2 lata dla przedłużenia wpisu;	Mediacja wymaga ciągłej refleksji nad warsztatem oraz aktualizacji wiedzy. Stąd doskonalenie (częste w szeregu zawodów), którego okresowa weryfikacja będzie jednocześnie narzędziem do usuwania z listy osób biernych, niezainteresowanych dbaniem o kompetencje. Optymalnie powinny to być zarówno superwizja, jak szkolenia, w określonym wymiarze; realistycznie – może wymiennie.	Jakub Świtluk	mediator@switluk.pl
6.	Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL	Obowiązek przyjmowania przez bardziej doświadczonych (np. ponad 50 przeprowadzonych mediacji) mediatorów, co np. 10 spraw skierowanych z sądu (które się faktycznie odbyły), bezpłatnie, stażysty (osoby przeszkolonej, lecz bez praktyki) do współprowadzenia mediacji. Byłby to także warunek przedłużenia wpisu dla „patrona” na kolejne 2 lata.	Sposób zapewnienia minimalnej praktyki wymaganej do wpisu do KRM (centralnego rejestru). Mediator z pewną praktyką, otrzymujący sprawy z sądu, niejako rewanżowałby się za to dostarczaniem sądom kolejnych mediatorów. Jednocześnie współpraca z inną osobą, z którą należy omówić przebieg mediacji, jest także motywacją do refleksji i samoświadomości dla doświadczonych nawet mediatorów.	Jakub Świtluk	mediator@switluk.pl
7.	Jakub Świtluk,	Wpis do KRM (centralnego rejestru) obejmowałby	Wykształcenie i przebieg edukacji mediacyjnej mogą	Jakub Świtluk	mediator@switluk.pl

	mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL	edukację (wykształcenie) i szkolenia mediacyjne w standardzie: kierunek / temat / zakres, wymiar godzinowy, forma, data ukończenia, organizator	być – obok właściwie określonej i warunkowanej specjalizacji - bardzo istotnym kryterium wyboru mediatora do danej sprawy (doświadczenie „w latach” może być mylące, ilość spraw czy ugód w bardzo różnych przecież sprawach – podobnie). Jednocześnie na rynku jest tak wiele szkoleń o szumnych nazwach, a krótkich i powierzchownych, że tylko długość, forma i organizator dadzą pewne pojęcie o realnej wartości.			
8.	Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL	Kryteria wpisu powinny być równe dla „starych” (obecnie wpisanych na listy SO) i „nowych”. Ewentualnie „starzy” stali, którzy nie spełnialiby nowych kryteriów, mogliby otrzymać wpis warunkowy z okresem (rok?) na uzupełnienie edukacji itp. (choć vacatio legis mogłoby wystarczyć)	Postulaty „ochrony praw nabytych” aktualnie wpisanych nie są prawnie poprawne, a dodatkowo priorytetem musi być bezpieczeństwo Stron i zaufanie do zawodu mediatora i mediacji, nie wygoda pojedynczych osób (które nie skorzystały z licznych w ostatnich latach okazji darmowych szkoleń czy nabycia praktyki).	Jakub Świtluk	mediator@s witluk.pl	
C. ZACHĘTY FINANSOWE DLA STRON						
1.	Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej	- podnieść zaliczalność z art. 98[1] §2 kpc; - podnieść zmniejszenie wpisu z art. 13e uksc;	- limity w obu ww. przepisach mocno ograniczają motywację do mediacji (efekt tylko przy małych wartościach sporów);	Jakub Świtluk	mediator@s witluk.pl	

	MEDIATOR.WAW.PL	- wprowadzić ulgi podatkowe – odliczenia od należnego PIT/CIT kwoty (części) wydanych na mediację (przynajmniej z ugodą, może i bez)	- skoro obywatel / podmiot wydając własne środki odciążył wymiar sprawiedliwości, którego budżet pochodzi m.in. z podatków, to te podatki powinien płacić w zmniejszonej wysokości.			
2.	Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL	Art. 98[1] . § 1. Do niezbędnych kosztów procesu zalicza się koszty mediacji prowadzonej na skutek skierowania przez sąd, jednak w tym wynagrodzenie i zwrot wydatków mediatora w kwocie nie wyższej niż suma przysługującego mediatorowi wynagrodzenia i wydatków podlegających zwrotowi związanych z prowadzeniem mediacji określonych w przepisach wydanych na podstawie § 4. § 2. Jeżeli postępowanie cywilne zostało wszczęte w ciągu trzech miesięcy od dnia zakończenia mediacji, która nie została zakończona ugodą albo w ciągu trzech miesięcy od dnia uprawomocnienia się postanowienia o odmowie zatwierdzenia ugody przez	§ 1 oraz § 4 – wreszcie jednoznaczny charakter przepisu i delegowanego rozporządzenia. § 3 – urealnienie motywatora do korzystania z mediacji umownej. § 4 in fine – podstawa do uwzględnienia nakładu pracy oraz uproszczenia rozliczania kosztów przez ich ryczałtowe ujęcie (dodatkowo – usunięcie zbędnego wobec art. 183[2] § 3[1] rozróżnienia).	Jakub Świtluk	mediator@switluk.pl	

	<p>sąd, do niezbędnych kosztów procesu zalicza się także koszty mediacji w wysokości nieprzekraczającej czwartej części opłaty kwocie nie wyższej niż określona w przepisach wydanych na podstawie § 4.</p> <p>§ 3. Do określenia kosztów mediacji stosuje się odpowiednio art. 98 § 2 i 3.</p> <p>§ 4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość zaliczenia do kosztów sądowych wynagrodzenia mediatora, w tym stałego mediatora, za prowadzenie postępowania mediacyjnego wszczętego na podstawie skierowania sądu i wydatki mediatora, w tym stałego mediatora, podlegające zwrotowi, biorąc pod uwagę rodzaj sprawy, i wartość przedmiotu sporu oraz liczbę i czas posiedzeń sprawny przebieg postępowania mediacyjnego, a także przeciętne niezbędne wydatki związane z</p>				
--	--	--	--	--	--

		prowadzeniem mediacji.			
D. NALEŻNOŚCI MEDIATORÓW (CYWILNYCH I NIE TYLKO)					
1.	Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL	Rozporządzenie na podstawie 98[1] §4 kpc powinno określać: - poziom zaliczenia do kosztów sądowych, - kwotę jaką (w odpowiedniej części) sąd przyznaje za strony, które nie uiściły bezpośrednio	Niejasność zakresu obowiązywania tego przepisu kpc i rozporządzenia. Jedyne zasadne ograniczenie swobody umowy o przeprowadzenie mediacji może dotyczyć zmniejszenia wpływu do kasy sądu lub zwiększenia jego wydatków (zmniejszenie wpisu, zaliczenie w koszty, zapłata mediatorowi).	Jakub Świtluk	mediator@switluk.pl
2.	Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL	Należności powinny być liczone wg schematu: - wynagrodzenie podstawowe jako % wps lub określona kwota, obejmujące 3-4 godziny pracy mediatora (np. 2 posiedzenia wspólne ze stronami lub 2 posiedzenia odrębne i jedno wspólne, jeśli mediator rozpoczyna od odrębnych „wstępnych”); - wynagrodzenie godzinowe za kolejne posiedzenia; - koszty korespondencji/biurowe oraz lokalowe zryczałtowane Podobnie w mediacjach innych, niż cywilne.	Rozporządzenie nie powinno być sztywnym cennikiem, ale powinno być na tyle rynkowe i odpowiadające praktyce, by mogło być jako cennik w dużej części spraw stosowane. Konstrukcja obecnego rozporządzenia jest nie do przyjęcia. Nie koresponduje z faktycznym nakładem pracy i trudnością spraw. Np. w bardzo trudnych sprawach rodzinnych jest limit 450 zł i czterech posiedzeń (dalej mediator powinien pracować bezpłatnie?), a w wypadku np. sprawy bez wps mediowanej pośrednio, mediatorowi nie należą się zupełnie żadne pieniądze. Limitem bardzo skomplikowanej sprawy	Jakub Świtluk	mediator@switluk.pl

			<p>gospodarczej, w której powód ograniczył wps (zostawiając całą złożoność sytuacji jest) 150zł!</p> <p>Z kolei niewielkie kwoty kosztów (70zł, 30zł) poza faktem, że są nierynkowe, to muszą być, w wypadku rozliczeń z sądem, wykazywane i weryfikowane z niewspółmiernym nakładem pracy.</p> <p>Podobnie absurdalne są ryczałtowe należności w innych rodzajach spraw - np. w karnych i nieletnich jedna kwota, niezależnie od tego, czy mediacja trwała kilka godzin (rzadko krócej) czy kilkanaście</p>			
3.	<p>Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL</p>	<p>Warto zastanowić się nad określeniem stawek (nie tylko w sprawach cywilnych) jako % najniższego wynagrodzenia za dany rok.</p>	<p>Nominalne kwoty są „zjadane” przez inflację.</p> <p>Wynagrodzenie za mediacje karne nie było zmieniane 20 lat i jego realna wartość (od początku niewielka) stopniała o ponad połowę.</p> <p>Nowa stawka już w chwili wydania rozporządzenia była realnie niższa, niż stara przed 20 laty.</p> <p>Kwoty za mediacje cywilne są dziś realnie o 1/3 niższe niż w</p>	Jakub Świtluk	mediator@switluk.pl	

			2016 roku, wobec minimalnego i średniego wynagrodzenia – spadły jeszcze bardziej.			
E. INNE PRZEPISY – PROPOZYCJE ZMIAN						
1.	<p>prof. UAM dr hab. Joanna Mucha, kierownik Centrum Wsparcia Mediacji przy Wydziale Prawa i Administracji, Zakład Postępowania Cywilnego WPiA Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL</p>	<p>Kodeks pracy: potrzeba uregulowania wpływu wszczęcia mediacji na bieg terminów wynikających z przepisów kodeksu pracy (art. 264, 97 § 2¹, 112 § 2 k.p.) - wszczęcie mediacji powinno wyraźnie (analogicznie jak zawiesza przedawnienie) wpływać na terminy z art. 264, art. 97 §2[1], art. 112 §2</p>	<p>(postulat zgłoszony do projektu UA8 – uzasadnienie poniższe zgłoszone też do wskazanego projektu)</p> <p>Obecnie podjęcie mediacji umownej w tych sprawach może prowadzić do naruszenia prawa strony do sądu, skoro mediacja nie wpływa (inaczej niż postępowanie przed zakładową komisją pojednawczą) na bieg wskazanych terminów. Terminy te są zwyczajnie krótkie: skoro wszczęcie mediacji nie przerywa ani nie zawiesza ich biegu, strony po zakończeniu mediacji, która nie zakończyła się ugodą mogą nie zdążyć „zmieścić się” z powództwem przed ich upływem, tracąc w ten sposób możliwość skutecznego dochodzenia ochrony ich praw przed sądem.</p> <p>Równocześnie może to</p>	<p>Joanna Mucha, Jakub Świtluk</p>	<p>mucha@amu.edu.pl</p> <p>mediator@switluk.pl</p>	

stanowiąc naruszenie celów Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 roku w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych. W punkcie 24 jej preambuły oraz art. 8 ust. 1 wskazuje się, że państwa członkowskie mają dopilnować, aby wygaśnięcie okresów przedawnienia w trakcie postępowania mediacyjnego nie odebrało stronom, które próbują rozwiązać spór w drodze mediacji, możliwości wszczęcia w późniejszym czasie postępowania sądowego lub arbitrażowego dotyczącego tego sporu. Znaczenie powołanego unormowania sprowadza się zatem do spowodowania sytuacji, w której wszczęcie mediacji przerwie albo zawiesi bieg terminów przedawnienia odnośnie do świadczeń objętych, co z kolei sprawi, że prowadzenie mediacji i wiążący się z tym czas nie doprowadzi do ich upływu. W konsekwencji po bezskutecznej mediacji strona nadal będzie miała możliwość skutecznego dochodzenia ich

przed sądem (zob. J. Mucha, Kilka uwag na tle koncepcji wprowadzenia mediacji obligatoryjnych w sprawach wynikających z indywidualnych stosunków pracy (na podstawie projektu ustawy z dnia 14 grudnia 2020 roku, Dyskurs Prawniczy i Administracyjny 2021, nr 1, s. 54 i przytoczona tam literatura).

Terminy o których mowa, pozostając terminami prawa materialnego kwalifikowane są - z uwagi na przewidzianą przepisem art. 265 § 1 k.p. swoistą przywracalność terminów do wnoszenia odwołań w sprawach dotyczących ustania i nawiązania stosunku pracy oraz w sprawie o sprostowanie świadectwa pracy - jako podobne do terminów zawitych. W każdym zaś razie nie należy ich utożsamiać z terminami przedawnienia, stąd nie jest uprawnione stosowanie do ich biegu przepisów o przedawnieniu.

Jakkolwiek dyrektywa nie odnosi się wprost do tego

rodzaju instytucji dawności, jak wskazane w art. 264 k.p., stanowiąc wyłącznie o przedawnieniu, to wykładnia celowościowa winna prowadzić do wniosku o rozciągnięciu jej uregulowań na terminy takie, jak w powołanych przepisach kodeksu pracy. Celem wprowadzonych przez prawodawcę europejskiego wytycznych jest bowiem zagwarantowanie prawa do sądu poprzez zapewnienie, że wszczęcie i przeprowadzenie mediacji nie uniemożliwi stronom wystąpienia na drogę sądową. Skoro wskazane terminy odnoszą się właśnie do dochodzenia roszczeń przed sądem, oczywistym jest, że zgodnie z intencją prawodawcy europejskiego wszczęcie mediacji, podobnie jak w przypadku terminów przedawnienia, nie może doprowadzić do ich wygaśnięcia, gdyż to z kolei spowoduje nieskuteczność wytoczonego w razie niepowodzenia mediacji powództwa (zob. J. Mucha, Kilka uwag na tle koncepcji wprowadzenia mediacji obligatoryjnych w sprawach

			wynikających z indywidualnych stosunków pracy (na podstawie projektu ustawy z dnia 14 grudnia 2020 roku, Dyskurs Prawniczy i Administracyjny 2021, nr 1, s. 54 i przytoczona tam literatura, w tym także uchwała siedmiu sędziów SN – zasada prawa z dnia 14 marca 1986 roku, III PZP 8/86, LEX nr 12944; Wyrok SA w Katowicach z dnia 20 maja 2009 roku, V ACa 156/09, Legalis nr 172938).			
2.	prof. UAM dr hab. Joanna Mucha, kierownik Centrum Wsparcia Mediacji przy Wydziale Prawa i Administracji, Zakład Postępowania Cywilnego WPiA Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL	PZP - usunięcie limitów z art. 593 us.2	W dobrej generalnie konstrukcji standardowej mediacji w sporach na tle zamówień publicznych, „dolne” ograniczenie nie ma merytorycznego uzasadnienia.	Joanna Mucha, Jakub Świtluk	mucha@amu.edu.pl mediator@switluk.pl	
3.	prof. UAM dr hab. Joanna Mucha, kierownik Centrum Wsparcia Mediacji przy Wydziale Prawa	KPA Art. 96a § 1a k.p.a.:	(propozycja wraz z przytoczonym uzasadnieniem zgłoszona także do projektu UA8)	Joanna Mucha, Jakub Świtluk	mucha@amu.edu.pl mediator@switluk.pl	

<p>i Administracji, Zakład Postępowania Cywilnego WPiA Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oraz Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL</p>	<p>Sprawą, której charakter pozwala na przeprowadzenie mediacji, jest w szczególności sprawa rozstrzygana w ramach uznania administracyjnego, a także sprawy dotyczące: koncesji, zezwoleń lub pozwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej, 2) budownictwa i architektury, 3) zagospodarowania przestrzennego, 4) ochrony środowiska i przyrody, 5) gospodarki wodnej, 6) nieruchomości, 7) rolnictwa i leśnictwa, 8) własności przemysłowej.</p>	<p>Proponowany przepis zakłada swoiste doprecyzowanie spraw, w których dopuszczalne jest przeprowadzenie mediacji („której charakter pozwala na przeprowadzenie mediacji”), w tym poprzez wyodrębnienie (w szczególności) sprawy rozstrzyganej w ramach uznania administracyjnego. Znacznie bardziej precyzyjny katalog spraw, w których mediacja administracyjna może być prowadzona zawarty jest jednak w podrzędnym do ustawy (kodeksu postępowania administracyjnego) akcie prawnym, jakim jest rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 2 czerwca 2017 roku w sprawie wysokości wynagrodzenia i podlegających zwrotowi wydatków mediatora w postępowaniu administracyjnym (Dz.U. 2017, poz. 1088). Być może warto byłoby rozważyć przeniesienie tego katalogu do projektowanego przepisu art. 96a § 1a k.p.a. Wydaje się bowiem, że</p>		
---	--	---	--	--

			zamieszczenie swoistej „podpowiedzi” w akcie prawnym, do którego organy administracji publicznej sięgają najczęściej (a przecież nie jest takim aktem prawnym rozporządzenie w sprawie wysokości wynagrodzenia mediatora) byłoby zachętą do częstszego kierowania do mediacji w toku postępowania administracyjnego, a zarazem dawałoby wyraźną podstawę prawną uzasadniającą decyzję urzędniczą w tej kwestii.			
4.	Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL	CM przy KNF i przy PGRP - wymogi wobec mediatorów jak w KRM	Standard edukacji i praktyki, jaki znajdzie się w KRM (centralnym rejestrze), więc państwowym spisie mediatorów, powinien także dotyczyć mediatorów z list państwowych instytucji (abstrahując od pojawiających się głosów krytyki co do samej ich afiliacji).	Jakub Świtluk	mediator@s witluk.pl	
5.	Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL	Kodeks karny: - rozważenie przywrócenia umorzenie konsensualne (np. dawny art. 59a k.k.)	Warunek realnego / przewidywalnego wpływu mediacji na sprawę karną.	Jakub Świtluk	mediator@s witluk.pl	
F. PROPOZYCJE DZIAŁAŃ ORGANIZACYJNYCH, MOŻLIWYCH BEZ ZMIAN USTAWOWYCH						
1.	Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji,	„Okólnik” do sądów / wydziałów dotyczący 2 kwestii:	Oszczędność czasu, pracy i nakładów (niestety, duża część sądów jakby wciąż nie stosuje	Jakub Świtluk	mediator@s witluk.pl	

	<p>Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL</p>	<ul style="list-style-type: none"> - zwracający uwagę na wysyłanie mediatorom informacji i dokumentów e-mailem (nie pocztą), - proponujący jednocześnie z kierowaniem do mediacji wyznaczanie rozprawy 	<p>§ 170 r.u.s.p. i wysłała do mediatorów masę dokumentów za potwierdzeniem odbioru, zdarzają się nawet oryginały akt).</p> <p>Bardzo popularnym powodem (pretekstem?) odmowy udziału w mediacji jest obawa przed przedłużeniem postępowania przez mediację (jeśli nie zaowocuje ona ugodą).</p> <p>Rozwiązanie proponowane sprawi, że mediacja będzie (w większości sądów) w czasie, gdy sprawa kilka miesięcy czeka na termin, a Strony będą wiedzieć, że nieskorzystanie z niej niczego im nie przyspieszy.</p>		
2.	<p>Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL</p>	<p>Statystyki ISWS:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zróżnicowane dla 1. i 2. Instancji, - dla poszczególnych wydziałów / pionów, - dane dla okręgów (dotychczasowe) i jw. (nowe) nie tylko liczbowe, ale procentowe, - z jasnym uwzględnieniem ugód niezatwierdzanych (rozwody, nieruchomości), - dodatkowo statystyka (w miarę dostępności) sporów 	<p>Zmiany te (zwiększające objętość opracowań, ale to nieduży problem dla publikacji w pliku) pozwolą na bardziej miarodajne porównania wykorzystania mediacji w poszczególnych sądach niż dotychczas (oraz na poszerzenie obrazu poza sądy powszechne).</p>	Jakub Świtluk	mediator@switluk.pl

		zbiorowych, spraw administracyjnych i sądowniczych.				
3.	Jakub Świtluk, mediator i trener mediacji, Biuro Mediacji Gospodarczej MEDIATOR.WAW.PL	Wsparcie IT w kierowaniu stron do mediacji w ramach informatyzacji wymiaru sprawiedliwości.	Mediacja „jednym kliknięciem”, skierowanie do niej łatwiejsze/szybsze, niż nieskierowanie, zminimalizowanie pracy sędziów.	Jakub Świtluk	mediator@switluk.pl	

**Proszę o uzupełnienie tabeli oraz dołączenie niezbędnych załączników w formie plików DOC, DOCX jeśli proponowane rozwiązania są przygotowane w formie załączników.*

.....

(data, podpis)

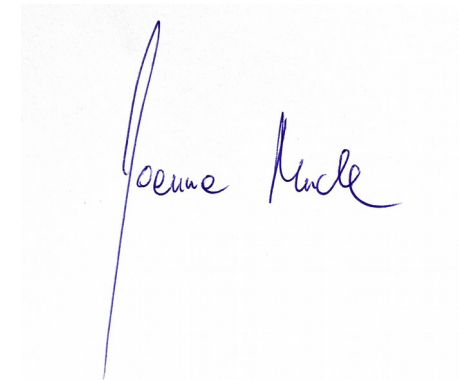
.....
(data, podpis)

ZGODA NA PRZETWARZANIE DANYCH OSOBOWYCH

- 1) W oparciu o art. 6 ust.1 lit. a Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/ WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) **wyrażam dobrowolnie zgodę** na przetwarzanie moich danych osobowych zawartych w tabeli, w tym na publikację tabeli na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości oraz stronie Mediacja na portalu Facebook.

.....
(data, podpis)

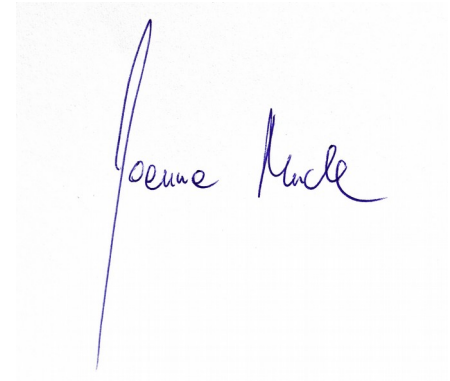

.....
(data, podpis)

- 2) Oświadczam, iż zapoznałam/em się z klauzulą informacyjną znajdującą się w komunikacie Ministerstwa Sprawiedliwości dotyczącym *Otwartego dialogu na rzecz mediacji.*

.....
(data, podpis)

.....
(data, podpis)